

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Pigen, som traadte paa Brødet

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098737070816/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

ver, men traadte dem under Føldeerne, Naadens Dør vil blive hende trang at lukke op!»

»De skulde have avet mig bedre!» tænkte *Inger*, »pillet Nykkerne ud af mig, om jeg havde Nogen.»

5 Hun hørte, at der blev sat ud en heel Vise om hende, »den hovmodige Pige, der traadte paa Brødet, for at have pene Skoer, og den blev sjungen Landet rundt.

»At man skal høre saa meget for det! og lide saa meget for det!» tænkte *Inger*, »de Andre skulde rigtignok ogsaa straffes for deres! ja, saa blev der Meget at straffe! uh, hvor jeg pines!»

Og hendes Sind blev endnu mere haardt end hendes Skal. »Hernede skal man da ikke blive bedre i det Selskab! og jeg vil ikke være bedre! see, hvor de glo!»

15 Og hendes Sind var vredt og ondt mod alle Mennesker. »Nu har de da Nøget at fortælle deroppe! – uh, hvor jeg pines!»

Og hun hørte, at de fortalte hendes Historie for Børnene, og de Smaa kaldte hende den ugadelige *Inger*, – »hun var saa ækel!» sagde de, »saa fæl, hun skulde rigtig pines!»

20 Der var altid haarde Ord i Barnemunde mod hende.

Dog een Dæg, som Harme og Sult gnavede inde i hendes hule Skal og hun hørte sit Navn nævne og sin Historie fortalt [28] for et uskyldigt Barn, en lille Pige, fornam hun, at den Lille brast i Graad ved Historien om den hovmodige, stadselystne *Inger*.

25 »Men kommer hun aldrig mere op?» spurgte den lille Pige. Og der blev svaret:

»Hun kommer aldrig mere op!»

30 »Men naar hun nu vil bede om Forladelse og aldrig gjøre det mere?»

»Men hun vil ikke bede om Forladelse!» sagde de.

»Jeg vil saa gjerne, at hun gjorde det!» sagde den lille Pige, og var ganske utrøstelig! »Jeg vil give mit Dukkeskab, naar hun maa komme op! Det er saa gyseligt for den stakkels *Inger*!»

35 Og de Ord naaede lige ned i *Ingers* Hjerte, de ligesom gjorde hende godt; det var første Gang, at der var Een som sagde: »stakkels *Inger*!» og ikke fjøede det Mindste til om hendes Fæl; et lille uskyldigt Barn græd og bad for hende, hun blev 40 saa underlig derved, hun havde gjerne selv grædt, men hun kunde ikke græde, og det var ogsaa en Pine.

4 Nogen; nogle D. 7 sjungen; sungen D. 32 vil] vilde A², vil C.